

System primární prevence sociálně patologických jevů je v českém školství již vytvořen a také pevně zakotven v legislativních normách. Je zajišťován činností jednotlivých školských subjektů prostřednictvím školních metodiků prevence a koordinován ze strany MŠMT i jednotlivých zřizovatelů pomocí koordinátorů prevence. Jeho smyslem je tedy obecně dosahování stanovených cílů prostřednictvím práce jiných lidí v rámci formálně organizovaných skupin a tedy velmi záleží na tom, jak k němu jednotlivé školy přistupují, jak systematická je osobní angažovanost jejich ředitelů.

Autorka práce mapuje činnost ředitele střední školy v oblasti primární prevence sociálně patologických jevů a aplikuje ji na jeho jednotlivé manažerské činnosti v klíčových procesech. Poskytuje především praktický návod, jak se s tímto nelehkým úkolem vyrovnat a nabízí také příslušný rámec legislativy a důležitých dokumentů, vztahujících se k této oblasti řídicí práce.

Sociologický průzkum formou dotazníku pak zjišťuje podíl sociálně patologických jevů na předčasných odchodech žáků ze středního odborného školství a také to, jak se zúčastněné střední školy k tomuto problému v rámci systému prevence staví, jak s ním dále pracují a co lze do budoucna v rámci řízení změny prostřednictvím státu, zřizovatele i managementu školy skutečně změnit a jak.